

Agnete Laustsen (KF):

Det, der har karakteriseret næsten samtlige de indlæg, vi har fået fra ministerside, er, at de i alt væsentligt har drejet sig om kreditorsiden, hvorimod debitorsiden – og det er nok også den, der er den svage i denne forbindelse – næsten ikke er blevet nævnt.

Nu blev der nævnt forskellige avisoverskrifter, som kom til at passe i de betragtninger, man fra regeringens side lagde frem. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at aviser skriver forskelligt ganske afhængigt af, hvilket politisk ståsted man har, og det var måske ikke tilfældigt, at det var Politiken, som meget positivt gik ind for disse ordninger, hvorimod jeg bare kan nævne en avis som Jyllands-Posten, som i dag advarer. De tager nemlig debitorsiden i forsvar og siger, at det meget vel kan blive et stavnsbånd for fremtiden, idet folk simpelt hen er nødt til at blive i deres boliger, og at den bevægelighed, som vi af mange grunde ønsker også af hensyn til arbejdsmarkedet, dermed bliver vanskeligere at opnå, hvis man indfører noget sådant.

Økonomiministeren var inde på det af os rejste spørgsmål om, hvilken betydning denne ordning i øvrigt ville få for det traditionelle kreditmarked, og hvordan renteutviklingen i øvrigt måtte forventes at blive, men jeg synes ikke rigtig, vi fik nogen bemærkninger om, hvordan man måtte forvente at renteutviklingen i øvrigt ville forløbe. Vi fik at vide, at man nok måtte regne med en reduktion af de normale obligationer, men jeg hører da gerne, om økonomiministeren kunne komme med nogle betragtninger om, hvordan man må forvente at renteutviklingen i øvrigt vil komme til at foregå.

Min kollega hr. Ole Bernt Henriksen var inde på spørgsmålet om, hvordan man fra boligministerens side regnede med at fastsætte kurserne, og jeg mener stadig væk, at boligministeren er os et svar skyldig. Jeg erindrings ikke at have fået dette spørgsmål besvaret.

Der har også under debatten været nævnt – og det vil jeg gerne tage frem her – at lovforslagene jo indeholder en lang række bemyndigelser. Det er noget, vi fra konservativ side altid advarer meget imod, og det er i allerhøjeste grad noget, vi advarer imod inden for netop bolig- og byggesektoren, som i

forvejen er uoverskuelig nok, og hvorved man vil risikere, at mange af de regler, som vi gerne ville have oversigt over og have kontrol med, glider ud. Det foreslås sågar i en af forslagens paragraffer, at boligministeren bliver bemyndiget til at oprette en styrelse, som han kan overgive nogle af de bemyndigelser til, og så spørger jeg: hvor er vi så egentlig henne? Først bemyndiger vi boligministeren til at forhandle med landbrugsministeren, som igen bliver bemyndiget til at fastsætte særlige regler for landbruget, og for at gøre det helt vanvittig, begynder vi altså også at oprette yderligere en styrelse, som de kan overdrage bemyndigelserne videre til. Jeg kunne godt lide at vide, hvor vi egentlig ender henne i alt dette.

Kaj Poulsen (S):

Det var oprindelig ikke min hensigt at ville tage ordet i anden omgang, men jeg kan forstå, at spørgsmålet om debtors stilling ved indeksslån skal gøres til genstand for en større debat her. I den forbindelse nævner man eksemplet fra Jyllands-Posten, som er noget af det mest tendentiøse, man har set i debatten om indeksslån, lige så tendentiøst som fru Agnete Laustsens og hr. Fogh Rasmussens var i første omgang, for hvad er det, de går ud fra? De går ud fra det samme, som Jyllands-Posten har gjort, nemlig udviklingen i løbende priser, når det drejer sig om indeksslån, og i faste priser, når det drejer sig om normale realkreditlån. Det er to størrelser, som ikke umiddelbart kan sammenlignes, og derfor vil man uden grund kunne skræmme en hel masse mennesker fra indeksslån.

Vi taler om inflation, og at hovedstolen skal opskrives med inflationen, men det er jo ikke bare hovedstolen, afdragene og priserne, der stiger; det har været normalt i dette land vel i århundreder snart, at også indkomsterne er stigende. Men den faktor har man fuldstændig udeladt, og på den baggrund synes jeg, at denne debat er fuldstændig ved siden af.

Det samme gælder, når hr. Fogh Rasmussen taler om, at et parcelhus vil blive 30–40 pct. dyrere. Det er kun, når man sammenligner faste og løbende priser; ellers ville disse regnestykker ikke komme til at passe.

Det er klart, at der også skal ses på debtorsiden, og det bliver der også gjort i disse